

Божието СЛОВО

ГОДИНА XVI, БРОЙ 10 (167) • 2007 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

"На същото място имаше овчари, които живееха на полето и пазеха нощна стража на стадото си.

И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия. И те се уплашиха много. Но ангелът им рече: Не бойте се, защото, ето, благовестявам Ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес Ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ. И това ще Ви бъде знакът: Ще намерите младенец, повит и сложен в ясла.

И внезапно, заедно с ангела, се намери множество небесно Войнство, което хвалеше Бога, казвайки:

Слава на Бога във висините, и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение!

Щом ангелите си отидоха на небето, овчарите си рекоха един на друг: Нека отидем тогава до Витлеем и нека видим това, което е станало, което Господ ни изяви."

(Лука 2:8-15)

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

А когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина си, Който се роди от жена, роди се и под закон, за да изкупи онези, които бяха под закона, та да получим осиновлението.

(Галатяни 4:4)

НА ОНИЯ, КОИТО СЕДЯХА В ЗЕМЯ НА МРАЧНА СЯНКА, ИЗГРЯ ИМ СВЕТЛИНА...

„Но на измъчената земя, не ще има вече мрак, както в предишните времена..., но в последни дни ще я направя земя славна...Людете, които ходеха в тъмнина видяха голяма светлина; На ония, които седяха в голината на мрачната сянка изгря им светлина.“

(Исая 9:1, 2)

Къде е тази земя? За полярните нощи ли говори пророкът; или за хора хвърлени в дълбока тъмница?...Не. Това е състояние на духа!

Най-големите проблеми на човека идват не от външни фактори, а от начина, по който възприема света.

Живеем в един изкуствен свят, който сами си създаваме. Свят, на „виртуалната реалност“ и полуфабрикатите. Свят, в който приемаме хомосексуализма за нещо нормално, а вярата в Исус за опасно явление.

Живеем в страна, в която по радио и телевизия се говори за „Коледа“, „Българската коледа“, „Дядо Коледа“, но никога за „Рождество Христово“. Страна, в която изучаваме и спазваме традициите, но не и Библията.

Вярваме в зодии и съзвездия, но не и в Онзи, Който ги е създад. Заменили сме Исус и Святия Дух със суетни неща.

Това, което се случва днес, не е нещо ново. В старо време пророкът казва: „Потърсете Този, Който прави Плеадите и Ориона, Който обръща мрачната сянка в зора... Потърсете Господа и ще живеете.“ (Амос 5:8, 6а)

Пророците приканваха хората да се обърнат и завърнат към Бога. Голямата радост, която обземаше народа след Божиите чудеса, отстъпваше място на беззаконие и грех. Бог видя, че хората са нестабилни и емоционални в отношението си към Него.

„Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето, девица ще зачне и ще роди Син и ще Го нарече Емануил (което значи „Бог с нас“).“ (Исая 7:14; Матей 1:23).

Това е решението, което Бог измисли за всички нас. Не откъслечни пророчества, а непрестанното му присъствие. Исус дойде да направи мост, между грешния и пълен с проблеми човек и Святите, Вседостатъчен Бог. Това е тайната на Рождество Христово!

Рождество не е еднократен акт, а нова ера за човечеството.

„Истинската светлина, която осветлява всеки човек, дойде на света. У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха. А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име.“ (Йоан 1:9)

В навечерието на Рождество Христово, може би си мислиш, че проблемите ти са неразрешиими и всичко около теб се срива, но знай, че има надежда! Бог дойде да живее между хората и Неговото присъствие е с теб. Единственото, което иска, е да Го потърсиш в тиха молитва сега, с твои, прости думи. Ако не знаеш как да се молиш повтори на глас тази молитва:

„Боже! Благодаря Ти за Твоя Син Иисус. Вярвам, че Той се роди на тази земя да даде надежда и на мен. Моля Те, Господи, да се погрижиш за проблемите ми и да ми дадеш сили в живота. Моля Те да ми простиш греховете и да ми дадеш от Твоя живот и мир. Приемам Иисус Христос като Спасител в живота ми и Те моля да бъдеш с мен винаги. Амин.“

Честито Рождество Христово!
B. Владимиров

Божия Църква "Дом на радост"

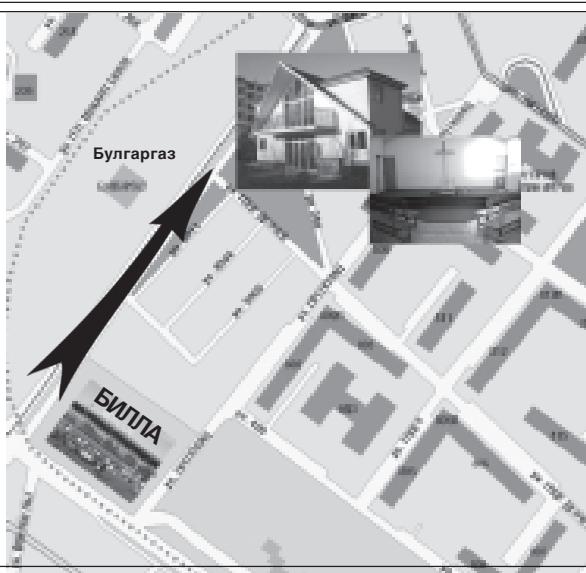
Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
"Билла" и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:

Неделя от 11:00ч.

Вторник от 18:30 ч.

Петък от 18:30ч.

Рождествени
богослужения:
неделя,
23 декември -
11:00 ч.
вторник,
25 декември -
18:30 ч.

„Слава на Бога във Висините, и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.“

(Лука 2:14)

Вестта за раждането на това необикновено Дете не е занесена най-напред на религиозните водачи в Ерусалим, нито на Цар Ирод, а на овчарите от юдейските хълмове, които повдигат погледа си често към небето и тихо и кротко вършат всекидневната си работа. Първите хора, които са видели с очите си славата на идещия Господ, са били най-обикновени овчари, заети с най-обикновени неща. Когато си в Господното присъствие, мястото където изпълняваш своите задължения, е и мястото, където получаваш откровения. Освен това означава, че хората, които успяват да съхраняват в себе си простите истини за живота, без да загубят детското в сърцата си, получават най-лесно достъп до Божието Царство.

Около Витлеем имало обширни пасища. Давид е водил стадата си по същите хълмове, когато бил малко овчарче. През нощта овчарите събирили стадата си на едно място и се редували край огъня, за да ги пазят от зверовете. Овчарите се изплашили много, когато се появил ангелът, чието име не се споменава. „Господната слава“ - шешинах, на еврейски е светлината, която те са свързвали с Божието присъствие.

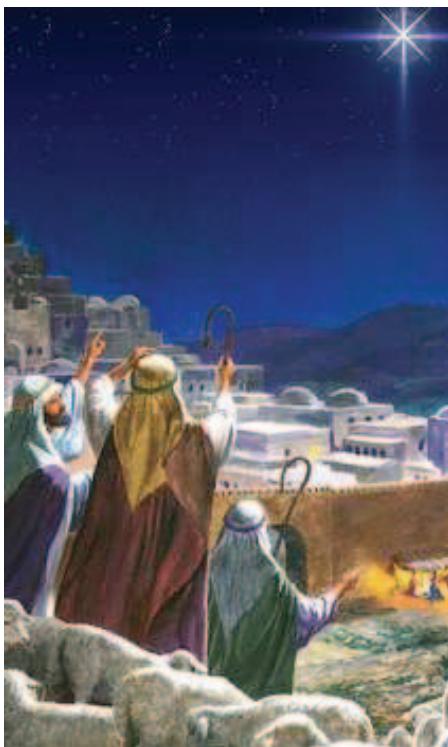
Първите думи на ангела успокояват изплашените овчари. След това той им съобщава, че им носи голяма радост, „която ще бъде за всичките люде“.

Ангелът обяснява причината за радостта: „днес ви се роди... Спасител, Който е Христос Господ“, т.е. Месия, очакван Избавител.

За да могат да познаят Спасителя, ангелът казва на овчарите, че Той ще е „повит и лежащ в ясли“. Младенецът трябвало да бъде познат по това описание.

Ангелът „внезапно“ е заобиколен от „множество небесно войнство, което хвалело Бога“. Овчарите чули думите на хваление в които намираме две мисли: първо, че рождението на Иисус е за слава

ЗАЩО ОВЧАРИТЕ?

Божия, и второ, че то носи мир на земята. Ангелската песен е позната днес като „Gloria in Excelsis Deo“. Христос прославил Отца, като живял в пълно послушание Нему. Съвършеното послушание Богу е най-добрият начин на отдаване слава на Името Му. Христос научил хората как да живеят, за да има мир между тях. Войните продължават, защото хората отхвърлят учението на Христа, което Той подпечатал с живота Си. Ангелската песен е верна, но хората я правят неверна със своята неверност към Христа.

Мисията на ангелите е свършена. Овчарите решили веднага да отидат да проверят станалото, „което Господ им изявил“. Човешкото сърце, което жадува за радост, трябва да отхвърли недоверието и скръбта. Със Своето идване на света, Иисус ни дава вечна радост. Така и радостта на овчарите станала пълна.

Във Витлеем те намерили всичко, както им било известено. Те разказвали не само на Мария и Йосиф, онова, което чули от анге-

лите, но на всички Витлеемски жители и гости.

Евангелист Лука е научил подробностите за рождението на Спасителя направо от устата на Мария, която размишлявала и запазила в сърцето си всичко, което се случило. Овчарите се върнали отново при стадата си с радост и благодарност за всичко, което чули и видели.

Радостта на Рождество зависи от начина, по който приемаме великия Божий дар. За някои е радост, за други - обикновено събитие.

При рождението на Иисус, мнозинството от хората останали напълно безучастни към великото събитие. Ако разчитахме на тях, не бихме научили нищо за идването на Спасителя. Хората с отворени сърца приели и предали през вековете факлата на познанието, така че тя дошла и до нас. Да се постараем да бъдем от тези, които ще предадат тази факла напред.

Овчарите, които вярно бяли за стадата си, били удостоени с ангелското посещение. Всички, които днес изпълняват вярно и добросъвестно своя дълг, са хората, на които Бог може да повери по-големи задачи. Ние не трябва да се страхуваме от Бога, но винаги трябва да сме изпълнени с почитание към Него. Първите думи на ангела към овчарите са: „Не бойте се!“

Ние ще споделим радостта на овчарите с другите, като им кажем и покажем, че Христос е нашия Спасител.

Иисус казва: „Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овцете.“ (Йоана 10:11)

Спасителят дава живота Си за овцете Си. Той ги познава и те Го познават; те слушат гласа Му и Го следват. Той ходи пред тях; никой не ще ги изтръгне из ръцете Му; Той ги вика по име. Овчарят е отговорен за всяка овца от повереното Му стадо. Той трябва да е неустрашим и търпелив; да се грижи с нежност за слабите и да носи агънцата на мишците Си; да търси изгубената овца и да я върне от мястото на безводие и на смъртна сянка, в зелени пасища и при тихи води.

Харизан Харизанов

В ИСПАНИЯ ПРЕЗ НОЕМВРИ

Бях поканен от пастор Емануил Кънев и съпругата му Галя да посетят Мадрид.

всяко място.

По едно време се чу сигнал за по-

летът беше около 3 часа и 50 минути и приземихме на летището в Мадрид.

Бях посрещнат от Емануил Кънев и Галя. Оттам веднага на метрото и след около час пътуване със смяна на няколко пъти влакчетата под земята, ние стигнахме до квартала, където живее това семейство.

Мадрид има най-голямото подземно метро в Европа. От една страна то е удобство за придвижването на 5 милионното население на града. Но от друга, ти се чувствува като животинче от подземния свят. Само спирки, гари, народ и нищо не виждаш от града. Такава е съдбата на всеки обикновен жител. Една част от деня е под земята.

С това искам да кажа, че от аерогара Мадрид до другата част на града аз бях без впечатления за града. В същото време имаш предимство да видиш обикновените хора и техните ли-

рид и там новообразуваните български църкви.

Подготовката беше много бърза. Получих билет за полет с авиокомпания "България еър". В деня на полета, четвъртък сутринта, аз се отправих към терминал 2 на аерогара София с не много оптимистично чувство. Имаше силна мъгла и полетите бяха спрени.

И така, стоях сам в залата за пътникване и бординг и нищо не се случваше. В съседство един млад човек си провеждаше личните разговори по телефона, без да го е грижа, че занимава и нас. Но така е в днешно време. Всеки с малък телефон в ръка се чувства свободен и велик да говори на

пътникване и то беше за нашия полет. Ще рече, че сме застанали само около 30 минути.

Излетяхме, разсичайки мъглата и само за миг над нас грейна сънцето. От тук на татък по-

Пастор Емануил и Галя Къневи (трети и четвърти отляво надясно)

ца отблизо. Не са шумни, а напротив, дори мълчаливи. Винаги забързани в две посоки, едни към изхода, а други - бързящи да хванат мотрисата.

На почти всяка гара има музиканти и певци, които разчитат на щедростта на забързаните минувачи. Във влака често можеш да видиш просеци инвалиди. Такава е картина на мадридското метро.

Космополитен град, отворил врати за емигранти и временно работещи от всички части на земята: латиноамериканци, африканци, китайци, българи и румънци. Тези последните са най-бързо растящите групи от пришълци в последните години.

По неофициални данни в Испания има около 350 000 българи, които си търсят препитанието със всички възможни средства. Живеят на квар-

Двореца на краля

тира по няколко, за да си плащат наема. Някои са си намерили работа в строителството, други се опитват да правят търговия, а не са малко и на просия. И все пак, повечето са оптимисти, а други имат вътрешна гордост, че могат да се разхождат по улиците на този стар и величествен град.

Така започна моето гостуване в Мадрид.

След кратко престояване в квартирата на Емануил, ние се отправихме към един град на около 40 км извън Мадрид. Името на града е Виалба. Пътувахме с автобус и след като пристигнахме привечер, аз бях настанен в дома на Тео и Лена. Тук беше добре. Съвсем прилична фамилна испанска къща на три етажа. Имах си самостоятелна стая с много комфортна баня. Това, което е мечта на всеки пътешественик.

Имахме опознавателна вечеря и след това нощна почивка.

В петък имах възможност да изляза на разходка със сестра Денка, която беше на работа в същия дом. След обяд беше първото богослужение. Брат Емануил Кънев беше ангажиран една Баптистка църква. В нея група българи решават да имат своите молитвени богослужения.

В град Виалба и околността живеят около 11 хиляди българи. Има и български магазини. Ако излезеш на разходка, непременно ще срещнеш българин.

В събота сутринта аз и брат Динко, Наско и Денка се отправихме с автобус към Мадрид. После се прехвърлихме на метрото. На една от спирките се срещнахме с Емануил Кънев и Галя. Така нашата група се увеличи. Решиха да ни покажат центъра на Мадрид и по-специално Двореца на испанския крал и Кралската катедрала. Направихме си заедно снимки. Оттам пообиколихме по централните улици и срещнахме някои българи. Най-вече български цигани, които можеш да видиш на всеки ъгъл около Двореца на краля. Едни от тях бяха предрешени като някои филмови герои. Други, седнали на столче, разпъваха акордеон.

Центрът като че ли беше окупиран от нашите сънародници.

След кратка закуска и обяд в "Макдоналдс", ние се направихме към сградата на една Англиканска църква.

Тук брат Емануил Кънев беше събрали една група християни. Епископ Карлос Лозано беше отворил църквата си за българите. Те започнали редовни богослужения на това място.

Имах възможност да се запозная с

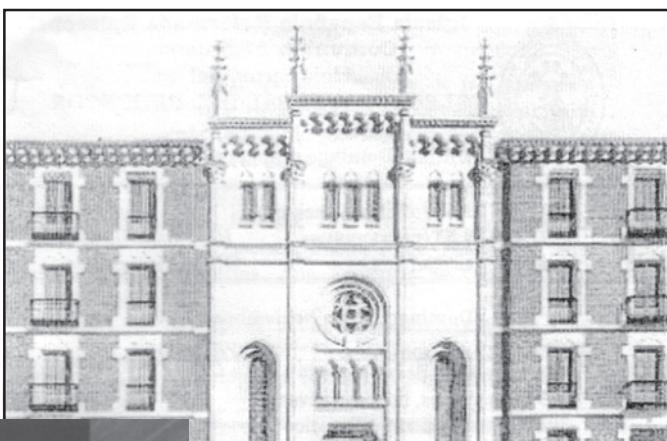
епископ Лозано. Той прояви желание да разговаряме след богослужението. Този епископ имаше благотворителна дейност и хранеше всяка събота и неделя голям брой емигранти. Ние имахме нашето богослужение. Святият Дух слезе с помазание и имахме молитва за нуждите на братята и сестрите.

По време на нашето богослужението дойде епископ Лозано. Аз го представих на българите. И се обърнах към братята и сестрите да му благодаря за това, че е дал подслон на тази малка българска църква. Той поздрави църквата.

След свършване на богослужението бях поканен да седна на почетно място в Англиканска църква. И когато богослужението свърши, ние си направихме снимки с епископа и се отправихме назад по познатия маршрут към град Виалба.

Вечерта бях поканен на специална вечеря от моя хазайн Тео и жена му Лена. Менюто беше морски деликатеси, които самият Тео беше приготвил с много тънък кулинарен вкус.

В неделя сутрин имахме закуска. Аз, Денка и сем. Кондови отпътувахме за Мадрид с техния ван. Сега можах най-добре да видя забележителностите на Мадрид, тъй като не бях с метрото. Най-напред ние посетихме

една Евангелска църква, която е част от група църкви в Лос Анжелес, САЩ. Запознахме се със американски мисионер - основоположник на тази международна църква. По време на богослужението той ме покани и аз споделих по нещо за България и нашето служение.

Разказах им моето видение за изливането на късния дъжд. И хората приеха всичко много добре. В тази църква аз се чувствах като в свои води.

След богослужението Тео дойде, взе ни с колата и отдохме до реалния център на Мадрид.

Оставихме колата на подземен паркинг и обиколихме доста улици от старата част на града.

Семейство Тео и Лени Кондогови

Интерес за всеки чужденец е плаца Майор - главния площад. Тук можеш да видиш всякакви неща от античен произход, номизматици, предлагащи свои колекции. Артисти, играещи без думи свои роли. Естествено и музиканти, и по-специално балкански чалгаджии. Времето беше слънчево и хората на Мадрид бяха по улиците. Така се разтоварват от работната седмица. Интересното е, че в центъра има улици с много ресторани, но преди 14 часа никой не отваря врата за гости. Това е испанска традиция. Ние имахме направена резервация от Тео за един много стар ресторант, но до определеното време се разхождахме по улиците.

леварди, градина със статуите на Дон Кихот и Санчо Панса. После минахме покрай Двореца на краля и оттам към къщи. Имах на разположение само един час и веднага се отправих към богослужението в град Виалба.

Залата се беше напълнила с българи. Имахме силна служба с благословение на бебето Дебра и майка му Геновева и молитви за нуждите на братя и сестри.

След службата имаше братска трапеза.

Така приключи моето служебно престояване в Мадрид.

В понеделник Тео и Лена ме изпратиха на аерогара Мадрид.

En. M. Tomev

В ресторанта бяхме посрещнати с изключително обслужване. Освен голямото удоволствие, което чувствах от уважението, с което ни приеха, дойде и пикантното усещане на вкусната испанска кухня.

Сега разбираш, че си в Испания, страна със стара култура и кулинарна традиция.

След хубавия обед ние се отправихме към колата. Отново с нея на последен тур преди да отпътуваме за Виалба.

Попътно видяхме прочути бу-

НИЕ ВЯРВАМЕ

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата - Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачятие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме - Той се възнесе в Небесата.

Вярваме - пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грех.

Вярваме - всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповядва с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме - Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме - Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцерява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

До читателите на В-к Божието слово

Благодарим на Бога Всеки път, когато си спомняме за Вас. Бог, който е започнал добро дело във Вас, ще го усъвършенства. Бъдете насырчени! Господ е близо. Каквото и да Ви се случи, Вярвайте, че всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога и са призвани според благото му намерение.

Нека Рождество Христово Ви донесе благословение и да имате успешна 2008 година! Радост да Ви съпътства и да бъдете опазени в здраве! Бог на всяка благодат да бъде с всички Вас!

От редакцията

ДОБРОТО Е ПО-СИЛНО ОТ ЗЛОТО

В края на ноември се случи нещо неприятно в живота на частно училище „Дъга“, Банкя. Учениците на това училище ползват услугата на малки автобуси, за да ходят на училище. Училището разполага с няколко такива. Всеки един си има свой маршрут, за да събира и вози децата до училище и обратно - до възъщи.

Една сутрин един от училищните автобуси не се яви на работа. Настана известен смут. Започнаха да се въртят телефони и да се търси връзка със шофьора. Напразно! Автобусът, заедно със шофьора, бяха изчезнали.

Тогава президентката на училището се обърна за помощ към полицията и оттам разбра, че шофьорът на минибуса е криминално проявен, че е откраднал осем минибуза и е обявен за национално издир-

ване. Странно за всички, които живеят в тази страна, че крадци като този се разхождат свободно и крадат необезпокоявани.

Учителите и учениците бяха потресени от тази нелепа кражба. Президентката беше много смутена, тъй като това не беше първия бус, откраднат от училището. Като гражданин на тази страна да бъдеш толкова сплашен и унижен! В същото време - без всяка защита!

Но има Бог, който вижда всичко. На другия ден в двора на училището спира джип и от него слиза мъж на средна възраст. Той влиза в училището и почуква в класната стая на г-жа Ани. Тя го пита кого търси. А той казва, че иска среща с президентката на училището. Ани го упътва и той се среща с управата на училище „Дъга“.

- Аз чух за откраднатия минибус

и тъй като имам дете, което учи в това училище, не мога да остана безучастен. Приемете това, което ще направя за вас и за децата. - И той отваря чантата си и наброява сума, която е достатъчна за закупуването на друг минибус.

Президентката, сильно развлънена, се колебае да приеме жеста, но след като получава съвет от колежките си, тя взема сумата.

Така правдата възтържествува и дълбоката травма в душите на децата е излекувана с едно добро дело. Сега децата имат нов бус и друг шофьор. Целият колектив от учители се събират в учителската стая и с възторг всички извикват: „Има Господ!“

Това дело възвръща нормалния живот в училището и показва на тези деца, че доброто е по-силно от злото. И то всякога побеждава!

Соб. инф.

Х. Харизанов

Н	А	Р	А	Ш	У	А	Ц	И	Н	Ю
Щ	У	Р	Е	Ц	И	К	А	Д	А	Н
К	Е	И	Г	Х	И	М	Р	Я	З	Е
Л	Л	Б	Ъ	А	Г	Н	Е	Р	А	В
ъ	У	А	Л	М	У	Т	Й	Е	Ф	Е
В	М	Л	ъ	Е	Л	Е	Н	О	Л	С
ъ	А	Е	Б	Л	А	Х	У	Б	С	Т
Л	Б	Т	С	Е	Р	ъ	Г	И	Т	У
Е	А	Е	И	О	Б	Ч	А	К	А	Л
Р	Ж	П	Б	Н	К	О	З	А	Е	К
О	Щ	Д	И	В	А	К	О	Т	К	А

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и наясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите: Агне, Бухал, Вълк, Гълъб, Дива котка, Елен, Жаба, Заек, Ибис, Коза, Лъв, Муле, Невестулка, Орел, Петел, Риба, Слон, Тигър, Усойница, Фазан, Хамелеон, Цикада, Чакал, Шаран, Юница, Яре.

Намерете ги!

Момчето Исус, изгубено от родителите си

„И родителите Му ходеха всяка година в Ерусалим за празника на пасхата. И когато Той беше на дванадесет години, като отидаха по обичая на празника и като изкараха дните и се връщаха, момчето Исус остана в Ерусалим, без да знаят родителите Му. А те, понеже мислеха, че Той е с дружината, изминаха един ден път, като Го търсиха между роднините и познайниците си. И като не Го намериха, върнаха се в Ерусалим и Го търсиха. И след три дни Го намериха в храма седнал между законоучителите, та ги слушаше и ги запитваше. И всички, които Го слушаха, се удивяваха на разума Му и на отговорите Му. И като Го видяха, смяяха се; и рече Му майка Му: Синко, защо постъпи тъй с нас. Ето, баща Ти и аз наскърбени Те търсихме. А Той им каза: Защо да ме търсите? Не знаете ли, че трява да съм в дома на Отца Ми? А те не разбраха думите, които им рече. И той слезе с тях и дойде в Назарет и им се покоряваше. А майка Му пазеше всички тия думи в сърцето си. А Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човеците.“

(Лука 2:41-52)

Този откъс има голямо значение в Евангелието. Според Мойсеевия закон всеки възрастен юдеин, живеещ на разстояние приблизително до двадесет и пет километра до Ерусалим, е длъжен да отиде на празника Пасха в града.

Юдейският обичай повелява всяко момче, навършило 12 години, да се счита за мъж. Тогава то се осъзнава и поема отговорност в спазване на Закона.

И така двадесетгодишният Исус посещава Пасхата в Ерусалим. Можем да си представим какво впечатление са му направили свещения град, храма и свещените обреди. Когато родителите Му се отправят обратно към дома, те изгубват Исус всред тълпата.

Причината да не открият веднага отсъствието на момчето е в това, че жените тръгвали на групи преди мъжете, тъй като вървели по-бавно, а после тръгвали мъжете.

Мария напълно можела да се надява, че Исус върви с Йосиф и затова била спокойна. Но когато на един от лагерите за почивка Йосиф и Мария се събират, те смутени откриват, че детето Исус отсъства. Без да се бавят, Мария и Йосиф се завръщат в Ерусалим, за да Го открият.

По времето на целия празник Пасха, синедрионът се събирава отворено в Храма, обсяждайки богословски въпроси в присъствието на всички интересуващи се.

И там, на тези разисквания, Йосиф и Мария на-

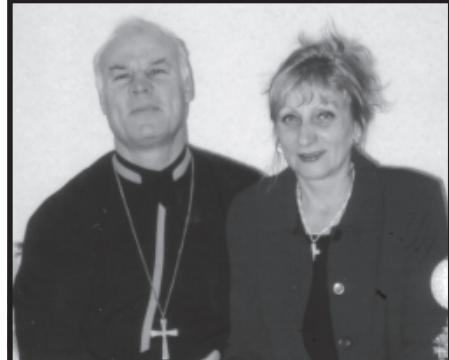
мирят Исуса.

Дванадесетгодишният Исус участвал съвсем сериозно в духовната дискусия. Тъй че на Него не гледали като на току-що развиващ се мъж, но като на сериозно разискващ израснал ученик. Мария и Йосиф трябваше да Го изгубят, за да могат да Го преоткрият. Да чуят от Исус едни от най-забележителните слова, че Той има един Отец и че е Неговият Син.

Без да накърни родителския авторитет, Исус обясни на своите родители къде трябва да Го търсят, ако Го изгубят. Когато Исус е бил невръстно бебе, лежал в яслите на обора, не би могъл да каже тези неща. С течение на времето Той расте и разсъждава. И сега, по време на първия празник, навършил двадесет години, Той осъзнава, че е Син Божий.

Затова тази история е много важна за нас. Да знаем кога Исус е осъзнал своята самоличност. Това не Го направи горделив и безотговорен към родителите. Напротив, Той смилено се върна с родителите си и им се покоряваше.

„А Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човеците.“ (Лука 2:52)

Божия църква
"Дом на радост"
и епископ Милчо и Ани Тотеви
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (зад магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

* * *

в Банка,
ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

Божието СЛОВО
близо до теб!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

Kak???

Абонаменти за 2008 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН 1 106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие 1,80 лв.,
за тримесечие 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банка
ул. „Кирил и Методий“ 16
тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от болни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017